

13e Zondag door het Jaar B

Eerste lezing Wijsheid 1,13-15; 2,23-24

Niet God heeft de dood gemaakt en Hij schept geen behagen in de ondergang van de levenden. Hij toch heeft alles geschapen om te leven: gezond zijn de schepselen der aarde, geen dodelijk vergif wordt in hen gevonden en de onderwereld heeft geen macht op aarde, want de gerechtigheid is onsterfelijk! God heeft immers de mens geschapen voor de onsterfelijkheid, Hij heeft hem gemaakt tot een afspiegeling van zijn eigen Wezen. Maar door de afgunst van de duivel kwam de dood in de wereld.

Tweede lezing II Korintiërs 8,7.9.13-15

Broeders en zusters, gij munt reeds in zoveel opzichten uit: in geloof, welsprekendheid, wetenschap, in ijver op alle gebied, in uw liefde voor ons; laat dan ook dit liefdewerk uitmuntend slagen! Want de liefdedaad van onze Heer Jezus Christus hoef ik u niet in herinnering te brengen: hoe Hij om uwentwil arm is geworden, terwijl Hij rijk was, opdat gij rijk zoudt worden door zijn armoede. Het is niet de bedoeling dat gij door anderen te ondersteunen uzelf in verlegenheid brengt. Er moet een zeker evenwicht tot stand komen. Zo ontstaat het evenwicht waarvan de Schrift spreekt: "Hij die veel had verzameld, had niet te veel, en hij die weinig had verzameld kwam toch niet te kort."

Evangelie Marcus 5,21-24.35b-43

In die tijd, toen Jezus weer met de boot overgestoken was stroomde veel volk bij Hem samen. Terwijl Hij zich aan de oever van het meer bevond kwam er een zekere Jairus, de overste van de synagoge. Toen hij Hem zag viel hij Hem te voet en smeekte Hem met aandrang: "Mijn dochtertje kan elk ogenblik sterven, kom toch haar de handen opleggen opdat ze mag genezen en leven."

Jezus ging met hem mee. Een dichte menigte vergezelde Hem en drong van alle kanten op.

Men kwam uit het huis van de overste van de synagoge met de boodschap: "Uw dochter is gestorven. Waartoe zoudt ge de Meester nog langer lastig vallen?" Jezus ving op wat er bericht werd en zei tot de overste van de synagoge: "Wees niet bang, maar blijf geloven." Hij liet niemand met zich meegaan behalve Petrus, Jakobus en Johannes, de broer van Jakobus. Toen zij aan het huis van de overste kwamen zag Hij het rouwmisbaar van mensen die luid weenden en weeklaagden. Hij ging naar binnen en zei tot hen: "Waarom dit misbaar en geweend? Het kind is niet gestorven maar slaapt." Doch ze lachten Hem uit. Maar Hij stuurde ze allemaal naar buiten en ging met zijn metgezellen en de vader en moeder van het kind het vertrek binnen waar het kind lag.

Hij pakte de hand van het kind en zei tot haar: "Talita koemi"; wat vertaald betekent: Meisje, sta op. Onmiddellijk stond het meisje op en liep rond want het was twaalf jaar. En ze stonden stom van verbazing. Hij legde hun nadrukkelijk op dat niemand het te weten mocht komen, en voegde eraan toe dat men haar te eten moest geven.

Van eucharistie naar leven

Wat is er in ons leven veranderd door het geloof in Christus, dé geneesheer? Met het oog op de vragen naar een bestaan dat bestemd lijkt om ten onder te gaan, geeft het geloof ons zekerheden: als wij reeds hier op aarde leven van Christus' leven, heeft de christen de belofte dat hij zal verrijzen. En deze zekerheid van het geloof geeft de christen de durf zijn leven te baseren op de liefde die niet vergaat. Door de sacramenten, de tekenen van het geloof, blijft de christen in persoonlijke relatie met de Meester van het leven.